

Els esperits dels malalts

L'hospital de Palamós ofereix un servei de voluntaris, que ja arriben als 22, que ajuda i dona suport als malalts que hi estan ingressats. Iniciat el 2009, la iniciativa, de manera gradual i pensada, no ha parat de créixer.

D'esquerra a dreta, Sandra Medina, Marc Pellin, Eugeni Sánchez i Rosi Campins, fent costat a Josep Pajares, assegut al centre. Foto: J.T.

Josep Pajares és un malalt més a l'hospital de Palamós; un número en una habitació; tota una vida tancada, ara mateix, entre les quatre parets d'un centre on el temps té les seves pròpies lleis i no passa igual que per a la resta. Però, a banda de la seva família i amics, no està sol. Eugeni Sánchez, Rosi Campins i Marc Pellin són tres exemples d'un exèrcit de persones –ara ja 22– que podríem definir com a esperits voluntaris que tenen com a objectiu acompanyar malalts com Josep Pajares i fer-los costat. I tots ells, guiats per la seva coordinadora, Sandra Medina, formen part d'un projecte que va néixer el 2009 amb un pallasso i un voluntari i molta il·lusió.

Medina explica que el projecte ha anat creixent al llarg dels anys,

sense pressa, però de manera constant i pensada, per fer costat als malalts. Ara són tres les àrees en les quals es distribueixen aquests voluntaris: una seria l'idioma, una barrera important per a molts dels residents; la segona seria material per passar el dia, com ara el servei de llibres, arran d'un conveni amb la biblioteca, i, finalment, la conversa, la companyia, que de fet forma part dels tres àmbits, però que té una part important organitzant activitats, com ara per Sant Jordi o el Dia Mundial sense Fum. Una projecte transversal que va des dels malalts de planta fins a aquells que fan diàlisi.

Eugeni Sánchez destaca, i és un element coincident amb aquests tres voluntaris, l'experiència enriquidora que representa anar unes hores a l'hospital i conversar amb la gent. Fa cinc anys que ho fa i cada setmana, els dilluns i els dimecres, fa les seves visites. "A mi em reserven els pacients difícils, que també n'hi ha, però a poc a poc, sense pressa, es van obrint", explica Sánchez. Més de trenta anys com a responsable dels Donants de Sang, a més d'estar implicada en molts projectes socials, avalen l'afany de servei de Rosi Campins, que no descansa. Ella porta els llibres i revistes a les habitacions. Campins està disponible sempre, com una voluntària d'urgència, especialment per a les consultes externes: "També els ajudem a fer gestions", destaca Campins, que hi afegeix: "Hi ha gent que té família, però d'altres ho tenen més difícil, estan sols i els cal un suport." Alguns malalts, especialment en una zona turística, tenen dificultats amb l'idioma. Aquí entra en joc Marc Pellin, que parla a banda de català i castellà, anglès, francès i alemany. Quan un parent seu va estar ingressat –ell és d'origen alemany– no hi havia voluntaris i va tenir clar quan es fa oferir, arran del comentari d'un amic, què podia aportar en aquest projecte.

Són, certament, només tres exemples, però demostren la importància de sentir-se acompanyat; alguns com a complement a la família i amics, i d'altres perquè no tenen ningú o a casa no tenen el que els cal. "Es meravellós sentir-se acompanyat", diu Pajares des de la seva habitació.

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/14-salut/971727-els-esperits-dels-malalts.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui